

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes vi fortsat kan sikre at de kulturbetinglygende og unikke fangstmetoder i Qaanaaq bevares til glæde for fremtidige generationer.

(Medlem af Inatsisartut Mikivsuk Thomassen, Inuit Ataqatigiit)

Jeg vil på vegne af Inuit Ataqatigiit takke for Mikivsuk Thomassen, Inuit Ataqatigiit for et meget vigtigt forslag og som vi skal debattere. Hun fremsætter et forslag om, at den kulturbetinglygende og unikke fangstmetode som har bæredygtigt grundlag og som vi har fra vores forfædre.

Fangererhvervet i Qaanaaq er resultatet af udviklingen af bæredygtigt brug af vores natur samt levende ressourcer, hvilket vil sige at man ikke blot tænker på, at der altid skal være fangst dyr, men også at dyrene også skal trives at være i Qaanaaqområdet, samt at fangerne skal drive deres jagt i respekt for fangst dyr, hvilket er netop forslagsstillerens formål at bevare gennem sit forslag. Vi taler ikke blot om de fangstmetoder vi har arvet fra vores forfædre, men også om at vores holdning og vores ånd om at vi skal fastholde vores bæredygtige tankegang i vores kultur.

Inuit Ataqatigiit står bag denne forslag. Vi mener at man fra politisk hold skal igangsætte et initiativ der sikrer for at bevare de skikke som fangerne i Qaanaaq benytter i dag, gennem at man sikrer at fangerne skal kunne leve af at drive deres erhverv på bæredygtigt grundlag, ved at man udarbejder en strategi på området. Vi har allerede forstået, at man kan forhøje kvoter uden at disse vil skade bæredygtighedsgrundlaget. Her kan vi tage forhøjelse af hvid- og narhvals kvoterne som eksempel.

Fiskeri, Fangst og Landbrugsudvalget har ved et besøg hos Naturinstituttet fået bekræftet, at der ikke er dækkende bevillinger for at kunne undersøge bestanden af hvid- og narhvaler. Det man har brug for er, at Inatsisartut gennem finansloven øger bevillingerne til en undersøgelse af hvid- og narhvals bestanden, idet man på den måde kan undersøge den reelle bestand af disse hvaler og dermed skabe grundlag for en forhøjelse af kvoten.

Derfor er det naturligt at Inuit Ataqatigiit opfordrer Naalakkersuisut om, at Naalakkersuisut i forbindelse med udarbejdelse af finansloven til efteråret, foreslår en forhøjelse bevillingen til undersøgelse af hvid- og narhvalbestanden med 2 mio. kr. Dette for at sikre, at Naturinstituttet kan undersøge bestanden af hvid- og narhvaler for at skabe solidt videnskabelig grundlag for kvotefastsættelser.

Vi ønsker at skabe grundlag for, at man i Qaanaaq området kan øge kvoten for hvid- og narhvaler samt andre kvoterede fangst dyr. Det skal bemærkes at dette skal ske ud fra videnskabelige undersøgelser og med udgangspunkt i bæredygtighed.

I dette forslag om bevarelse af den særegne fangstmetode i Qaanaaq området, skal vi i forlængelse af emnet påpege, at man i Østgrønland også skal fremme og bevare fangererhvervet i lighed med andre bosteder rundt omkring vores vidtstrakte land. Naalakkersuisut fremlagde en handlingsplan om trofæjagt i Grønland i 2010.

Et af de interessante emner i handlingsplanen var at vores land havde brug for en udviklingsplan omkring fangerlivet i forbindelse med trofæjagt. Dermed tager man ikke kun udgangspunkt i de turister der kommer til landet, men også at vores land fremmer tilbud om oplevelsesturismen. Nye lufthavne er ikke nok, hvis flere turister skal komme til landet.

Det er ikke nok at turisterne har noget som de kan se, vi må udvide mulighederne indenfor oplevelsesturismen. Vi har allerede afsat midler, vi har ingen grund til at foretage lempelser. Hele oplevelsesområdet skal styrkes til at blive en oplevelsesindustri. Der kan vi også give vores fangere en gennem at bane vej for bedre indtjening. Denne vil også gavne kommunerne der mangler arbejdspladser med bedre økonomiske muligheder.

Vi skal ikke se fangererhvervet med gammeldags briller, men vi må som alle andre udviklingslande i verden lære at få gavn af vores levende ressourcer i vores økonomi. Det er ikke nok at vi i ny og næ udtaler os om selvstændigheden. Vi må lægge realiteter bag i udviklingen. Når vi kan stille vores ressourcer til rådighed for andre folkefærd, må vi selv her i landet også være dygtigere til at selv kunne udnytte disse. Hvis det skal opnås, må der ske politiske ændringer. Lad os give os selv muligheder, og lad os tage fat på denne opgave fra det politiske hold.

Inuit Ataqatigiits deltagelse i debatten omkring styrkelsen af fangererhvervet indeholder også et krav om at man fra politisk hold sætter rammer for udviklingen på økonomien inden for fangererhvervet fremadrettet. Vi mener at fangerfamiliernes økonomi skal fremmes fremadrettet. Vi ønsker at være med i arbejdet om at udarbejde en strategiplan for området. Men vi vil her i punktet understrege at vi fra Inuit Ataqatigiit ønsker at tage fat på fangerfamiliernes muligheder for deltagelse i udviklingen af oplevelsesturismen, og derigennem styrke deres økonomi, hvorfor vi ikke ønsker at basere os udelukkende med øgede kvoter.

Inuit Ataqatigiit ønsker at takke forslagsstiller Mikivsuk Thomassen, Inuit Ataqatigiit for et interessant forslag, som også har mange følger der kræver at der bliver gjort en ihærdig indsats. For at forslaget ikke blot er et forslag til forespørgselsdebat ønsker vi at opfordre Naalakkersuisut samt koalitionen bag Naalakkersuisut om at tage fat på de emner vi her præsenterer gennem punktet. Vi opfordrer til at man giver fangerfamilier og især fangerfamilier i Qaanaaq området mulighed for udviklingen samt at man gør en indsats for at kvoteforøgelse kan ske ud fra videnskabelig rådgivning der støttes op fra politisk hold, gerne uden unødige forsinkelser.

Med disse bemærkninger om forslaget opfordrer vi Naalakkersuisut om at indlede initiativer om nævnte forhold, idet Naalakkersuisut har ret til at kunne udføre disse.

Tak.